

Müjgân'ıma

In Memoriam: To My Müjgân

Nilüfer Saros*

Öz

Sevgili meslektaşım ve dostum Müjgân Şan'ın vefatı nedeniyle kaleme aldığım anı yazısıdır.

Anahtar Sözcükler: Müjgân Şan; Türk kütüphaneciliği; Türkiye.

Abstract

This is a memoriam that I wrote due to passed away of my dear colleague and friend Müjgan Şan.

Keywords: Müjgân Şan; Turkish librarianship; Turkey.

Türkiye'min bütün insanları güzeldir...

Karadeniz'in, Ege'nin, Doğunun insanları, insanlarımız, hepsi birbirinden güzel, hepsi ayrı ayrı değerli... Kimi hırçın, kimi mertlik timsali, kimi gözü kara... Her yörenin kendine has özelliklerini taşır insanlarımız. Sert doğa koşulları sert yapar insanı, çılgın ne zaman ne yapacağı belli olmayan dalgalar gibidir kimileri, kimileri efedir gözü karadır...

Bizim yörelerin insanları orman gibidir, akarsu gibidir, toprak gibidir, yağmur gibidir, kar gibidir... Sakarya'nın kollarıyla sarıdır, Bolu dağlarının ormanlarından beslenir, gölleri durgundur...

Bizim yörelerin insanı orman gibidir üretken, serin, kollayıcı... Akarsu gibidir, berraktır, temizdir, saftır, naiftir... Toprak gibidir bir alır beş verir... Göl gibidir derindir ama durgundur... Yağmur gibidir isterse yağar ama taşmaz... Kar gibidir zariftir, incedir, kırılığandır ama kırmaz...

Sevgili arkadaşım, meslektaşım, hemşerim, komşum Müjgân.

Senden uzun bir zaman uzak kaldım, hiç aklımdan çıkmadın ama şartlar, sağlığın izin vermedi bir araya gelmeye. Nerden bilebilirdim ki senin bizi bırakıp erkenden gideceğini, kim bilebilirdi ki acelen olduğunu.

Berber yüksek lisans dersleri yaparken tanıdık birbirimizi ve sonrasında güzel bir arkadaşlığa adım attık. Paylaşımımız arttıkça birbirimizi daha iyi tanıdık. İşte ben o zaman senin içini daha iyi gördüm. Göl gibiydin, kar gibiydin, orman gibiydin...

---

* Emekli kütüphaneci. e-posta: nilufersaros@gmail.com

Retired Librarian

Gecelerce oturduk, yemekler yaptın o küçük maharetli ellerinle bizi besledin, börekler açtın, ana gibi kardeş gibi sardın günlerimizi, gecelerimizi. Karlar yağarken sıcacık çaylar demledin, kalbin gibi ısıttın bizi. Çalıştık, birbirimizi çalışarak besledik. Motive ettik, sorunlarımızı paylaştık... ve o kötü gün geldi, toprak yarıldı, evler yıkıldı... O günlerde gidenler, senin canların gözünden aktı, aktı, aktı... Beraber karşıladık acıyı, üstesinden geldik ama sarsıldın, eksildin. İş hayatının çalkantılarına üzüldün, naifin dedim ya, hırsın azdı, senin için insandı değerli olan.

Sonra iş hayatı savurdu bizi ayrı gailelere düştük, ayrı kaldık. Kim bilir senin hep gönlüneydim bir dost olarak ve ben bilirim ki sen hep gönlümdeydin bir dost olarak.

Sonra bir gün seni gördüm, gözlerin hüznüydü, sesin titrek, zayıflamıştın... Sessizce sordum, sense sessizce kendin üstesinde gelmeye karar vermiş gibiydin.

Kim bilebilirdi ki acelen olduğunu...

Şimdi Müjgân denince müjgânımda bir damlasın, şimdi seni bilen, tanıyan herkes için umarım müjgânlarında damla olursun

Huzur içinde uyu, Akyazı yağmurlarına, karlarına, ormanlarına emanet...